

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 334

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 aprilie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 739 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă	2-3	456/842. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 867/541/2011 privind aprobarea modelului unic al biletului de trimitere pentru servicii medicale clinice/biletului de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și a Instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a biletului de trimitere pentru servicii medicale clinice/biletului de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate.....	10-11
Decizia nr. 778 din 28 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488, art. 490 alin. (1), art. 493 și art. 497 din Codul de procedură civilă	4-5	3.514. — Ordin al ministrului educației naționale privind constituirea și utilizarea fondului pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru anul 2018	11-12
Decizia nr. 24 din 23 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996	6-8	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
277. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru aprobarea Metodologiei privind acreditarea persoanelor juridice și persoanelor fizice autorizate în vederea colaborării privind desfășurarea de activități de tabără pentru Programul Național „Tabere Studentești 2018”	8-9	64. — Ordin privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de gaze naturale.....	13-16
278. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea taberelor naționale și tematice pentru copii și tineri, în centrele de agrement ale Ministerului Tineretului și Sportului, în anul 2018	9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 739

din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 13.301/31/2014*/A6 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.057D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că nu este încălcat accesul liber la justiție, întrucât calea de atac ce poate fi formulată împotriva încheierii de respingere a recuzării este expres prevăzută de lege, fiind o normă de procedură a cărei reglementare revine legiuitorului, în virtutea competenței sale conferite de art. 126 din Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.301/318/2014*/a6, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Cornelia Lupu într-o cauză privind soluționarea recursului formulat împotriva unei încheieri a Tribunalului Gorj, prin care a fost respinsă o cerere de recuzare. Cererea de recuzare a fost formulată în cadrul soluționării unei apel de către Tribunalul Gorj.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate nu respectă criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care un act normativ trebuie să le îndeplinească, întrucât nu rezultă în concret dacă recursul se formulează de la comunicarea hotărârii pronunțate asupra fondului sau a hotărârii pronunțate asupra cererii de recuzare. Se susține că termenul de formulare a căii de atac împotriva hotărârii prin care a fost respinsă cererea de recuzare ar trebui să curgă de la comunicarea acesteia, și nu de la comunicarea hotărârii pronunțate asupra fondului. În acest sens se arată că legiuitorul a avut în vedere faptul că hotărârea pronunțată asupra cererii de recuzare și hotărârea pronunțată asupra fondului sunt diferite, fiind date de complete diferite. Prin urmare, apreciază că termenul de 5 zile curge de la

comunicarea hotărârii pronunțate asupra cererii de recuzare, și nu a celei pronunțate asupra fondului.

6. Se mai apreciază că această cale de atac a fost prevăzută ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, care cuprinde, printre altele, dreptul părților de a-și expune pretențiile în fața unei instanțe imparțiale, asupra căreia să nu planeze niciun fel de dubii. Legiuitorul a considerat că soluția în cazul recuzării trebuie să fie supusă controlului judiciar sub aspectul temeiniciei și legalității de către magistrați care să nu fie colegi de serviciu cu magistrații recuzați.

7. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă trebuie coroborate cu dispozițiile alin. (3) al aceluiași articol, potrivit căruia, „în cazul prevăzut la alin. (1), dacă instanța de apel constată că recuzarea a fost în mod greșit respinsă, reface toate actele de procedură și, dacă apreciază că este necesar, dovezile administrate la prima instanță. Când instanța de recurs constată că recuzarea a fost greșit respinsă, ea va casa hotărârea, dispunând trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel sau, atunci când calea de atac a apelului este suprimată, la prima instanță.”.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai de părți, odată cu hotărârea prin care s-a soluționat cauza. Când această din urmă hotărâre este definitivă, încheierea va putea fi atacată cu recurs, la instanța ierarhic superioară, în termen de 5 zile de la comunicarea acestei hotărâri.”.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține ca text de referință și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, spre deosebire de reglementarea cuprinsă în art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, potrivit căreia „Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul”, actuala reglementare prevede posibilitatea atacării cu recurs a încheierii de respingere a recuzării și în ipoteza în care hotărârea este definitivă.

16. Nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate rezultă din faptul că nu poate ataca cu recurs încheierea de respingere a cererii de recuzare înainte de hotărârea pronunțată asupra fondului, cu alte cuvinte că nu dispune de o cale de atac separată de cea îndreptată împotriva soluției pe fond.

17. În acest sens, Curtea reține că textul art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede ca regulă generală faptul că încheierea prin care a fost respinsă cererea de recuzare va putea fi atacată numai odată cu fondul cauzei, iar ca excepție, pentru situația în care hotărârea ce urmează a fi pronunțată asupra cauzei este definitivă, prevede posibilitatea atacării, pe cale separată, cu recurs a încheierii prin care a fost respinsă cererea de recuzare. Așadar, cu recurs va fi atacată numai încheierea de respingere a cererii de recuzare, nu și hotărârea pronunțată asupra fondului. Legiuitorul, prin această reglementare, a avut în vedere, pe de o parte, evitarea tergiversării, prin exercitarea abuzivă a unei căi de atac, și soluționarea cu celeritate a cauzelor, iar, pe de altă parte, asigurarea dreptului părții la un recurs efectiv, în scopul soluționării cauzei sale de o instanță imparțială.

18. Curtea apreciază că o normă juridică nu poate fi privită în mod izolat de ansamblul reglementării din care face parte. Astfel, rațiunea dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, respectiv aceea de înlăturare a posibilității de tergiversare a judecării în faza procesuală în care a fost respins incidentul procedural, subzistă și în ipoteza tezei a doua a art. 53 alin. (1), drept care legiuitorul a stabilit că termenul de recurs împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare să curgă de la comunicarea hotărârii pronunțate asupra fondului și nu de la data pronunțării încheierii respective. Această concluzie rezultă inclusiv din analiza sintactică a textului legal criticat, care face referire la hotărârea prin care s-a soluționat cauza, precum și la comunicarea acestei hotărâri.

19. Prin urmare, Curtea reține, referitor la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție, că, pentru a fi respectată de destinatarul său, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că formularea cu o precizie suficientă a actului normativ

permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, sulețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59). Drept urmare, stabilirea termenului de recurs împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, sub aspectul curgerii și a duratei, ține de opțiunea legiuitorului, având în vedere situația specifică a procedurii recuzării. Dispozițiile legale sunt precise și previzibile, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

20. În condițiile în care reglementarea competenței și procedurii de judecată se află în sfera de competență a legiuitorului, instituirea unui regim juridic derogatoriu de la dreptul comun, stabilit tot de către acesta într-un domeniu care, prin specificul său, face necesară o asemenea reglementare, nu conține niciun aspect de neconstituționalitate. De altfel, partea interesată are dreptul de a ataca încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare, iar faptul că exercițiul acestui drept este corelat cu fondul cauzei nu reprezintă un impediment real, sub raport constituțional, al exercițiului unei căi de atac.

21. În fine, Curtea mai reține că, potrivit art. 53 alin. (3) din Codul de procedură civilă, atunci când instanța ierarhic superioară este instanță de apel și constată că recuzarea a fost în mod greșit respinsă, va reface toate actele de procedură și, dacă apreciază necesar, dovezile administrate la prima instanță, iar în cazul în care instanța ierarhic superioară este instanță de recurs, încheierea prin care a fost respinsă cererea de recuzare fiind supusă recursului, și constată că cererea de recuzare a fost greșit respinsă va admite recursul, va casa hotărârea, dispunând trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel sau, atunci când calea de atac a apelului este suprimată, la prima instanță.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Lupu în Dosarul nr. 13.301/318/2014*/a6 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile 53 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 778

din 28 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488, art. 490 alin. (1), art. 493 și art. 497 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488, art. 490 alin. (1), art. 493 și art. 497 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Lăcătușu în Dosarul nr. 4.414/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 691D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 9 noiembrie 2017, cu participarea Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 28 noiembrie 2017, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 11 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.414/1/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488, art. 490 alin. (1), art. 493 și art. 497 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Lăcătușu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri pronunțate de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecătorești în materie disciplinară.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 488 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în cazul recursului declarat de magistrat împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 51 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Se arată că scopul invocării acestei excepții de neconstituționalitate este acela de a determina legiuitorul să reglementeze o procedură specială cu privire la toate aspectele, inclusiv motivele de casare, astfel încât Înalta Curte de Casație și Justiție să examineze, în condițiile unei reglementări speciale, conformitatea hotărârii atacate cu regulile speciale de drept material aplicabile.

5. În ceea ce privește dispozițiile art. 490 alin. (1) din Codul de procedură civilă se arată că sunt neconstituționale pentru aceleași argumente care au stat la baza deciziilor Curții Constituționale nr. 737 din 24 iunie 2008 și nr. 303 din 3 martie 2009 prin care s-a constatat că sintagma „*sub sancțiunea nulității*” este neconstituțională.

6. Referitor la dispozițiile art. 493 din Codul de procedură civilă se apreciază că sunt neconstituționale, întrucât afectează principiul oralității, contradictorialității și dreptului la apărare, iar dispozițiile art. 497 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece soluțiile pe care le poate pronunța Înalta Curte de Casație și Justiție nu pot fi aplicate în cazul

recursului declarat de magistrat împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul art. 51 din Legea nr. 317/2004.

7. Prin urmare, se impune necesitatea reglementării procedurii de judecată a recursului întemeiat pe dispozițiile art. 51 din Legea nr. 317/2004 prin reguli speciale, precum și a soluțiilor pe care Înalta Curte de Casație și Justiție le poate pronunța potrivit specificului și naturii hotărârii atacate.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât susținerile autoarei excepției nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceasta apreciază, în principal, că normele incidente în litigiul dedus judecătorești în materie disciplinară ar trebui să fie cele cuprinse în Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Or, aplicarea și interpretarea unui act normativ în procesele aflate pe rol nu pot fi decât de competența exclusivă a instanței de judecată. Se mai arată că, prin ridicarea excepției de neconstituționalitate, se urmărește modificarea soluției legislative, iar acceptarea unei astfel de critici ar echivala cu transformarea instanței constituționale într-un legislator pozitiv.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 488 privind motivele de casare, art. 490 alin. (1) potrivit cărora „*Recursul și, dacă este cazul, motivele de casare se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității, în condițiile prevăzute la art. 83 alin. (3) și art. 84.*”, art. 493 privind procedura de filtrare a recursurilor și art. 497 privind soluțiile pe care le poate pronunța Înalta Curte de Casație și Justiție din Codul de procedură civilă.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, invocă dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia critică dispozițiile legale din Codul de procedură civilă cu scopul de a determina modificarea soluției legislative în sensul stabilirii unor reguli speciale după care să se desfășoare procedura de judecată a recursului declarat de un magistrat, în temeiul art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, precum și a motivelor de casare a unei hotărâri adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii.

17. Cu privire la noțiunea de recurs cuprinsă în art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 126 din 1 februarie 2011, a statuat că împotriva hotărârii de sancționare a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii există o cale de atac, și anume recursul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători. Curtea a reținut că acest recurs nu trebuie calificat ca fiind acea cale extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, ci ca o veritabilă cale de atac, devolutivă, împotriva hotărârii organului disciplinar (Consiliul Superior al Magistraturii, prin secțiile sale, având doar rolul unei instanțe de judecată), cale de atac soluționată de către o instanță judecătorească, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare. Acesta este și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție”. Prin Decizia nr. 148 din 16 aprilie 2003 privind constituționalitatea propunerii de revizuire a Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 12 mai 2003, referindu-se la atribuția Consiliului Superior al Magistraturii, așa cum este stabilită în art. 134 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia acesta îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică, Curtea a statuat că această dispoziție constituțională nu poate interzice accesul liber la justiție al persoanei judecate de această „instanță extrajudiciară”.

18. Prin urmare, îndeplinind exigențele dreptului la un proces echitabil, prin exercitarea unei căi efective de atac la o instanță judecătorească, consacrată prin art. 21 alin. (3) din Constituție și prin art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „recursul” din materia disciplinară a magistraților este o veritabilă și efectivă cale de atac prin care instanța de judecată, ținând seama de

rolul activ pe care trebuie să îl aibă, poate soluționa cauza sub toate aspectele, atât sub aspectul legalității procedurii disciplinare, cât și al temeiniciei hotărârii.

19. Cu alte cuvinte, recursul în materie disciplinară de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție este o cale devolutivă de atac, pentru că acesta este sensul prevederilor art. 134 alin. (3) din Constituție și al Deciziei nr. 148 din 16 aprilie 2003.

20. Totodată, Curtea reține că numai hotărârile judecătorești sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs, cale extraordinară de atac, având în vedere că legiuitorul, în reglementarea obiectului recursului prin art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, s-a îndepărtat de la formularea fostului art. 299 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865 și nu a mai preluat teza referitoare la hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională care sunt susceptibile de recurs, drept cale extraordinară de atac. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a respins ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața Consiliului Superior al Magistraturii, apreciind că acesta este o instanță extrajudiciară, și nu o instanță judecătorească în fața căreia să se poată ridica asemenea excepții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 514 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 10 iulie 2007, Decizia nr. 391 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 14 mai 2007, Decizia nr. 788 din 20 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 2 noiembrie 2007, și Decizia nr. 632 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 5 ianuarie 2017).

21. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate invocată în prezenta cauză urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, având în vedere că, pe de o parte, jurisprudența Curții a calificat recursul prevăzut de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 ca o veritabilă și efectivă cale de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, și nu o cale extraordinară de atac, astfel încât dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă nu au legătură cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar, pe de altă parte, prin criticile formulate de autoarea excepției de neconstituționalitate se urmărește modificarea soluției legislative, în sensul stabilirii unor reguli speciale după care să se desfășoare procedura de judecată a unui asemenea recurs, ceea ce excedează controlului de constituționalitate, fiind în contradicție cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488, art. 490 alin. (1), art. 493 și art. 497 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Lăcătușu în Dosarul nr. 4.414/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 23 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3)
din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, excepție ridicată de Tudor Stomff în Dosarul nr. 7.989/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 594D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, arătând că prin art. 161 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 se reglementează cu privire la gratuitatea eliberării de adeverințe și copii de pe documentele privind evoluția profesională a unui angajat. De asemenea, prin art. 126 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, se prevede eliberarea gratuită a documentelor, indiferent de persoana care este deținătorul legal al arhivei. Prin textul de lege criticat, însă, se instituie o obligație de plată pentru eliberarea respectivelor documente de către operatorii privați care gestionează arhivele. Așa fiind, prin art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, se creează o discriminare, între cetățenii care ajung la vârsta de pensionare, fără a exista un criteriu obiectiv și rațional. Cei care au actele la Arhivele Naționale sau care au fost angajați ai unei societăți ce nu s-a dizolvat, nu vor plăti taxe, pe când ceilalți, care au actele păstrate în arhiva unor operatori privați, vor plăti taxele stabilite de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România. Sumele stabilite ca taxe au un quantum mare în raport cu pensiile, iar plata acestora se face în avans și nu garantează obținerea adeverințelor. Acest tratament diferențiat aduce atingere art. 16 din Legea fundamentală, art. 8 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv Hotărârea din 5 februarie 1963, pronunțată în Cauza C — 26/62 *NV Algemene Transport — en Expeditie Onderneming van Gend & Loos împotriva Administrației fiscale olandeze*. Arată că Guvernul a transmis punctul său de vedere, în care recunoaște discriminarea creată, dar apreciază că este o problemă ce ține de opțiunea legiuitorului. În concluzie, autorul excepției de neconstituționalitate solicită Curții completarea legii, în sensul introducerii unui articol din care să rezulte gratuitatea eliberării adeverințelor.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul este nemulțumit de perceperea unor tarife de către operatorii economici și de neconcordanța unor texte de lege. Acestea sunt, însă, aspecte de interpretare și aplicare a legii, care excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 1.114 din 4 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.989/2/2015 **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996**. Excepția a fost invocată de Tudor Stomff, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind obligarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și a Inspecției Muncii, la eliberarea fără plata de taxe și comisioane a unei adeverințe privind venitul brut încasat de autorul excepției, în perioada 1974—1978, de la Compania Română de Pescuit Oceanic Tulcea.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată, în esență, că, potrivit art. 161 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cererile în legătură cu eliberarea actelor prevăzute de lege, prin care se face dovada vechimii în muncă, a timpului util la pensie pentru agricultori și a stagiului de cotizare, necesare stabilirii drepturilor de pensie, sunt scutite de orice fel de taxe și comisioane. Totodată, susține că, în cazul său, se aplică prevederile art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 16/1996, potrivit cărora creatorii ori deținătorii de documente sau, după caz, succesorii în drepturi ai acestora sunt obligați să elibereze, potrivit legii, la cererea persoanelor fizice și a persoanelor juridice, certificate, adeverințe, copii și extrase de pe documentele pe care le creează ori le dețin, inclusiv de pe cele pentru care nu s-a împlinit termenul prevăzut la art. 13, iar serviciile arhivistice prestate de către operatorii economici autorizați în prestarea de servicii arhivistice se efectuează contra cost.

7. Comparând textele de lege criticate, autorul observă că rezultă o diferență de tratament juridic între o anumită categorie de cetățeni, pentru care legea prevede scutirea de plata taxelor și comisioanelor în legătură cu eliberarea actelor prin care se face dovada timpului util la pensie, și o altă categorie, în care autorul se situează, care trebuie să plătească o sumă pentru obținerea aceluiași acte, sumă datorată operatorilor economici autorizați, care au preluat arhivele fostelor întreprinderi în care aceștia din urmă au lucrat. Această diferență aduce atingere art. 16 din Constituție și art. 2, art. 8 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece este stabilit un criteriu aleatoriu și exterior persoanei de care depinde plata sau nu a adeverințelor necesare pentru stabilirea drepturilor la pensie, iar nu un criteriu obiectiv și rațional.

8. Autorul invocă neconcordanța textului criticat cu art. 126 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2011, art. 8 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 27 mai 2011, precum și cu art. 34 și art. 40 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. De asemenea, acesta învederează „aplicabilitatea directă a dreptului comunitar”, principiu consfințit de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 5 februarie 1963, pronunțată în Cauza C — 26/62 *NV Algemene Transport — en Expeditie Onderneming van Gend & Loos împotriva Administrației fiscale olandeze*.

9. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că textul de lege criticat este constituțional, acesta instituind cadrul general de eliberare a unor date și informații din arhivele gestionate de către operatorii autorizați în acest sens.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este inadmisibilă, deoarece autorul nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci este nemulțumit de soluțiile legislative referitoare la perceperea unor tarife pentru serviciile prestate de operatorii economici în ceea ce privește eliberarea unor documente, respectiv adeverința necesară pensionării. Criticile privesc modul de interpretare și aplicare a legii și soluția legislativă ce ar trebui modificată, chestiuni care țin de competența instanței ce judecă fondul cauzei și a legiuitorului, iar nu a Curții Constituționale.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 22 aprilie 2014, potrivit căroră: „*Serviciile arhivistice prestate în condițiile alin. (1) de către operatorii economici autorizați în prestarea de servicii arhivistice se efectuează contra cost, pe baza unor tarife ale căror limite maxime sunt stabilite de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, cu avizul Arhivelor Naționale.*”

15. Curtea observă că textul criticat face trimitere la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 16/1996, potrivit căruia „*Creatorii ori deținătorii de documente sau, după caz, succesorii în drepturi ai acestora sunt obligați să elibereze, potrivit legii, la cererea persoanelor fizice și a persoanelor juridice, certificate, adeverințe, copii și extrase de pe documentele pe care le creează ori le dețin, inclusiv de pe cele pentru care nu s-a împlinit termenul prevăzut la art. 13, dacă acestea se referă la drepturi care îl privesc pe solicitant.*”

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate aduc atingere art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale

privind drepturile omului și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, autorul consideră că sunt încălcate și prevederile art. 2 privind dreptul la viață, art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie, precum și art. 14 referitor la interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost invocată într-o cauză având ca obiect obligarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin Inspekția Muncii — în prezent reorganizat ca Ministerul Muncii și Justiției Sociale, potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2017 — la eliberarea, fără plata de taxe și comisioane, a unei adeverințe privind venitul brut încasat de autorul excepției, în perioada 1974—1978, de la Compania Română de Pescuit Oceanic Tulcea — societate a cărei arhivă este deținută de un operator economic autorizat.

18. Curtea reține că, potrivit art. 34 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001: „*Ministerele sunt organe de specialitate ale administrației publice centrale care realizează politica guvernamentală în domeniile de activitate ale acestora.*” De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 1 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspekției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012, aceasta este organ de specialitate al administrației publice centrale, aflat în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, care îndeplinește funcția de autoritate de stat, prin care asigură exercitarea controlului în domeniile relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă și supravegherii pieței.

19. Cu privire la situația autorului excepției, Curtea observă că, potrivit art. 18 din Legea nr. 16/1996, în cazul declarării falimentului, în condițiile legii, a unui creator de documente, fără ca activitatea acestuia să fie continuată de altul, documentele cu valoare practică, în baza cărora se eliberează copii, certificate și extrase privind drepturile referitoare la stagiile de cotizare la asigurările sociale ale cetățenilor, se predau, pe bază de contract, operatorilor economici autorizați în prestarea de servicii arhivistice. Definiția noțiunii de „operatori economici” la care face trimitere textul de lege criticat este cuprinsă în art. 2 lit. s) din Normele metodologice privind aplicarea unor dispoziții ale Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 137/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 4 octombrie 2013, potrivit căroră: „operator economic autorizat — *persoană fizică sau persoană juridică care deține o autorizație de funcționare valabilă*”.

20. Curtea reține că niciuna dintre autoritățile care sunt pârâte în cauza în care s-a ridicat excepția, respectiv Ministerul Muncii și Justiției Sociale și Inspekția Muncii, nu se încadrează în noțiunea de „operator economic autorizat”, așa cum aceasta apare reglementată de Legea nr. 16/1996, deci niciuna dintre acestea nu are obligația de a elibera adeverința. În acest sens sunt și cele reținute în sentința prin care instanța de judecată a sesizat Curtea.

21. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Or, „*legătura cu soluționarea cauzei*”

presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea în acest sens și Decizia

nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014, paragraful 24).

22. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă întrucât textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, excepție ridicată de Tudor Stomff în Dosarul nr. 7.989/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind acreditarea persoanelor juridice și persoanelor fizice autorizate în vederea colaborării privind desfășurarea de activități de tabără pentru Programul Național „Tabere Studentești 2018”

Având în vedere:

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 801/2004 privind organizarea și funcționarea caselor de cultură ale studenților și a Complexului Cultural Sportiv Studentesc „Tei”;

— Nota de fundamentare nr. 304 din 28.03.2018,

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind acreditarea persoanelor juridice și persoanelor fizice autorizate în vederea colaborării privind desfășurarea de activități de tabără pentru Programul Național „Tabere Studentești 2018”, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

Art. 2. — Direcția activității pentru studenți și tabere va comunica prezentul ordin direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și caselor de cultură ale studenților, respectiv Complexului Cultural Sportiv Studențesc „Tei”, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 345/2017

pentru aprobarea Metodologiei privind acreditarea persoanelor juridice și persoanelor fizice autorizate în vederea colaborării privind desfășurarea de activități de tabără pentru Programul național „Tabere studențești 2017” și alte activități privind segmentul studențesc, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 și 265 bis din 14 aprilie 2017.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

București, 4 aprilie 2018.
Nr. 277.

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea taberelor naționale și tematice pentru copii și tineri, în centrele de agrement ale Ministerului Tineretului și Sportului, în anul 2018

Având în vedere:

— art. 3 alin. (1) lit. t) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 776/2010 privind organizarea și funcționarea direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv a Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București;

— Nota de fundamentare nr. 288 din 20.03.2018,

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind organizarea taberelor naționale și tematice pentru copii și tineri, în centrele de agrement ale Ministerului Tineretului și Sportului, în anul 2018, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția activității pentru studenți și tabere va comunica prezentul ordin direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv a municipiului București, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 324/2017 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea taberelor naționale și tematice pentru copii și tineri în centrele de agrement ale Ministerului Tineretului și Sportului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 și 265 bis din 14 aprilie 2017.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

București, 4 aprilie 2018.
Nr. 278.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 456 din 5 aprilie 2018

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 842 din 29 martie 2018

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 867/541/2011 privind aprobarea modelului unic al biletului de trimitere pentru servicii medicale clinice/biletului de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și a Instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a biletului de trimitere pentru servicii medicale clinice/biletului de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 3.401 din 5.04.2018 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.191 din 29.03.2018 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul dispozițiilor:

— Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
— Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 397/836/2018 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2018 a Hotărârii Guvernului nr. 140/2018 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2018—2019;

— art. 2 lit. a)—d) și art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 867/541/2011 privind aprobarea modelului unic al biletului de trimitere pentru servicii medicale clinice/biletului de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și a Instrucțiunilor privind utilizarea și modul de completare a biletului de trimitere pentru servicii medicale clinice/biletului de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 1 iunie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, secțiunea 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Diagnostic prezumtiv/diagnostic: .....

Cod diagnostic prezumtiv/diagnostic

Tip diagnostic P A/S C M

Accidente de muncă/Boli profesionale/Daune

2. În anexa nr. 2, la litera C, câmpul 1 „Către specialitatea clinică” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Câmpul 1 — «Către specialitatea clinică»:

— se va menționa specialitatea clinică către care este îndrumat pacientul pentru servicii medicale clinice sau în vederea internării, atunci când este cazul.

În situația în care pacientului îi sunt recomandate servicii de îngrijiri paliative în ambulatoriu de specialitate sau servicii de acupunctură în ambulatoriu de specialitate, se va specifica «îngrijiri paliative în ambulatoriu», respectiv «acupunctură», după caz.

În situația în care pacientul este îndrumat în vederea internării, se va specifica specialitatea clinică către care este îndrumat și se va adăuga sintagma «— internare».

În situația în care pacientul este îndrumat în vederea internării într-o secție de îngrijiri paliative, se va specifica «îngrijiri paliative — internare».

3. În anexa nr. 2, la litera C, câmpul 3 „Date identificare pacient”, litera c), a cincea liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— se bifează categoria «Elev/ucenic/student (18—26 ani)» pentru toate persoanele de la 18 la 26 ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenți de liceu până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenicii sau studenții, precum și persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererii lor, pentru a deveni soldați sau gradați profesioniști;”.

4. În anexa nr. 2, la litera C, câmpul 3 „Date identificare pacient”, litera c), a șaptea liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— se bifează căsuța «Pensionar» pentru toate persoanele care își dovedesc această calitate printr-un cupon de pensie”.

5. În anexa nr. 2, la litera C, câmpul 4 „Diagnostic prezumtiv”, după liniuța a doua se introduce o nouă liniuță cu următorul cuprins:

„— se bifează căsuța «Accidente de muncă/Boli profesionale/Daune» dacă la nivelul furnizorului există documente doveditoare pentru cazurile respective astfel:

— se notează cifra 1 pentru cazurile care reprezintă accidente de muncă;

— se notează cifra 2 pentru cazurile care reprezintă boli profesionale;

— se notează cifra 3 pentru cazurile prezentate ca urmare a situațiilor în care au fost aduse prejudicii sau daune sănătății de către alte persoane, precum și daune sănătății proprii persoane, din culpă.

NOTĂ:

Până la tipărirea formularelor de bilet de trimitere pentru servicii medicale clinice/bilet de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate în formatul prevăzut în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 867/541/2011, cu modificările și completările ulterioare, se va nota de către medicul prescriptor, pe versoul biletului de trimitere, dacă biletul a fost emis pentru cazuri care reprezintă accidente de muncă/boli profesionale/cazurile prezentate ca urmare a situațiilor în care au fost aduse prejudicii sau daune sănătății de către alte persoane, precum și daune sănătății proprii persoane, din culpă.”

6. În anexa nr. 2, la litera C, câmpul 9 „Data trimiterii”, a doua liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— «Semnătura medicului/Cod parafă» — se execută specimenul de semnătură a medicului care a emis biletul de trimitere/de internare și se aplică parafa și codul corespunzător acestuia. Se poate aplica și codul de bare aferent codului de parafă.”

Ministrul sănătății,

Sorina Pinte

7. În anexa nr. 2, la litera C, câmpul 12 „Data prezentării și semnătura pacientului”, a treia liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— «Semnătura medicului care furnizează servicii medicale clinice/în regim de spitalizare de zi/a medicului de gardă al secției/unității sanitare cu paturi/Cod parafă» — se execută specimenul de semnătură a medicului care furnizează servicii medicale clinice/în regim de spitalizare de zi/medicului de gardă care examinează pacientul și decide internarea sau recomandă tratament la domiciliu și se aplică parafa, codul corespunzător acestuia.”

Art. II. — Până la tipărirea formularului de bilet de trimitere pentru servicii medicale clinice/bilet de internare utilizat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate în formatul prevăzut în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 867/541/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, și achiziționarea acestora de către furnizorii de servicii medicale, se utilizează biletele de trimitere pentru servicii medicale clinice/bilet de internare — formulare cu regim special, în formatul aprobat anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, până la epuizarea stocului existent, dar nu mai târziu de 30 iunie 2018 inclusiv.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu luna aprilie 2018.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Răzvan-Teohari Vulcănescu

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind constituirea și utilizarea fondului pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru anul 2018

În temeiul art. 11, art. 205 alin. (7) și art. 222 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că Ministerul Educației Naționale asigură finanțarea de bază pentru universitățile de stat, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare,

luând în considerare riscurile ca un eveniment sau o acțiune să afecteze negativ capacitatea unei instituții de învățământ superior de stat de a-și atinge scopul și obiectivele stabilite în activitatea didactică și de cercetare,

luând în considerare Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.047/2018 privind aprobarea Metodologiei de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România, pentru anul 2018,

pentru a valorifica oportunitățile de dezvoltare care apar în activitatea didactică și de cercetare,

pentru a face față unor situații speciale sau neprevăzute,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anual, din suma alocată în bugetul național pentru finanțarea instituțională a universităților se constituie un fond distinct pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare, denumit în continuare *FSS*.

(2) Cuantumul procentual al *FSS* se stabilește prin metodologia de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea

de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România, aprobată anual prin ordin al ministrului educației naționale.

Art. 2. — (1) *FSS* se utilizează pe parcursul anului financiar pentru care s-a constituit.

(2) FSS este la dispoziția ministrului educației naționale și se repartizează instituțiilor de învățământ superior de stat care solicită sprijin pentru finanțarea situațiilor speciale care presupun cheltuieli urgente sau neprevăzute, apărute în timpul exercițiului bugetar și care nu au fost cuprinse în bugetul inițial.

(3) Sumele alocate din FSS instituțiilor de învățământ superior de stat pot fi folosite pentru:

a) asigurarea resurselor necesare instituțiilor de învățământ superior pentru organizarea/desfășurarea unor activități ocazionale (conferință, simpozion, workshop) de interes național, programate de către Ministerul Educației Naționale, denumit în continuare *MEN*, sau de către instituțiile de învățământ superior, în scopul dezvoltării activităților didactice și de cercetare;

b) susținerea acțiunilor desfășurate de instituțiile de învățământ superior pentru dezvoltarea internaționalizării: participarea la proiecte educaționale și de cercetare comune cu universități de prestigiu; susținerea în afara granițelor țării de cursuri de limbă, cultură și civilizație românească în sprijinul etnicilor români care doresc să studieze în România; participarea la târguri și expoziții internaționale de educație;

c) susținerea implicării instituțiilor de învățământ superior în acțiuni cu participarea studenților/pentru studenți, menite să contribuie la creșterea calității și prestigiului învățământului superior din țara noastră;

d) finanțarea unor situații speciale care contribuie la atingerea obiectivelor prevăzute în cadrul Strategiei Europa 2020 și în Strategia națională pentru învățământ terțiar 2015—2020 și care nu sunt finanțate prin fonduri europene;

e) asigurarea resurselor necesare pentru susținerea activităților extracurriculare ale studenților: participarea la conferințe internaționale, participarea la concursuri profesionale internaționale, participarea la festivaluri artistice;

f) asigurarea derulării activității curente a instituțiilor de învățământ superior, în condițiile în care veniturile nu mai pot acoperi costurile necesare, ca urmare a unui management defectuos care afectează desfășurarea procesului didactic. Alocarea fondurilor se face pentru o perioadă limitată la maximum 6 luni în 2 ani bugetari. Acest proces este condiționat de implementarea unui program de restructurare/plan de măsuri, asumat de senatul universității și aprobat de MEN, cu avizul prealabil al Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior;

g) asigurarea, în timpul exercițiului financiar, a finanțării acelor cheltuieli cu caracter neprevăzut și de urgență care nu au fost cuprinse în bugetul inițial, inclusiv cele ocazionate de contractarea unor proiecte de cercetare.

Art. 3. — (1) Pentru a fi accesate sume din FSS:

a) universitățile transmit o cerere MEN prin care solicită finanțare din FSS, cererea fiind însoțită de documente justificative, inclusiv estimarea/fundamentarea sumei solicitate;

b) Direcția generală învățământ universitar, prin Direcția guvernanta instituțiilor de învățământ superior, analizează cererea, conform criteriilor de acordare a finanțării din FSS stabilite prin prezentul ordin și cu prioritățile strategice fixate prin programul de guvernare, și avizează/respinge cererea universității;

c) ordonatorul principal de credite aprobă/respinge cererea universității.

(2) Sumele alocate din FSS sunt considerate venituri proprii ale instituțiilor de învățământ superior de stat și sunt prevăzute în contractele de finanțare instituțională.

(3) Categoriile de cheltuieli pentru care pot fi utilizate sumele alocate din FSS sunt cele prevăzute de legislația în vigoare pentru finanțarea de bază.

(4) Instituțiile de învățământ superior de stat își asumă răspunderea pentru corectitudinea datelor transmise/furnizate Ministerului Educației Naționale.

(5) Sumele neutilizate până la sfârșitul anului se distribuie în conformitate cu prevederile metodologiei de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat.

Art. 4. — Instituțiile de învățământ superior de stat cărora li se repartizează pe baza contractului instituțional de finanțare fonduri pentru situațiile speciale, la solicitarea acestora, vor depune la finele anului financiar, la Direcția generală învățământ universitar, o situație justificativă privind utilizarea acestor fonduri.

Art. 5. — (1) Ministerul Educației Naționale notifică, verifică și/sau controlează instituțiile de învățământ superior de stat privind utilizarea sumelor în concordanță cu scopul pentru care au fost alocate.

(2) În situațiile prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. f), implementarea programelor de restructurare/planurilor de măsuri este verificată și de Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, care înaintează către MEN un raport cuprinzând concluziile acestei verificări.

(3) În condițiile în care se constată în urma verificărilor/controlului că nu sunt îndeplinite obligațiile asumate la accesarea sumelor din FSS, acestea se returnează către MEN.

Art. 6. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală economică din Ministerul Educației Naționale, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și instituțiile de învățământ superior de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 2 aprilie 2018.
Nr. 3.514.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de gaze naturale

Având în vedere prevederile art. 118 alin. (2), ale art. 119 pct. 3 lit. a) și ale art. 122 alin. (1) lit. g) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 18 din Regulamentul pentru acordarea autorizațiilor de înființare și a licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 34/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 10 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Condițiile-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de gaze naturale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Titularii licențelor pentru activitatea de furnizare de gaze naturale vor respecta condițiile-cadru de valabilitate asociate licenței, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Titularii licențelor pentru activitatea de furnizare de gaze naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.271/2004 privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate a licenței pentru distribuția gazelor naturale, a Condițiilor-cadru de valabilitate a licenței pentru furnizarea gazelor naturale și a Condițiilor-cadru de valabilitate a autorizației de funcționare a obiectivelor/sistemelor de distribuție a gazelor naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.165 din 9 decembrie 2004, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 29 martie 2018.
Nr. 64.

ANEXĂ

CONDIȚII-CADRU de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de gaze naturale

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul document stabilește condițiile în care este valabilă licența pentru activitatea de furnizare de gaze naturale, denumită în continuare *Licență*, și constituie parte integrantă din aceasta.

Art. 2. — (1) Obiectul Licenței îl constituie acordarea drepturilor și stabilirea obligațiilor titularului Licenței în vederea desfășurării activității de furnizare de gaze naturale.

(2) Nu fac obiectul prezentelor condiții-cadru activitățile de furnizare de GNC, GNCV și GNL.

Art. 3. — Nu fac obiectul Licenței activitățile titularului Licenței privind consultanța, finanțarea și executarea anumitor lucrări ale clienții săi, care nu sunt specifice activității de furnizare.

Art. 4. — Titularul Licenței este responsabil pentru respectarea prezentelor Condiții-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de furnizare de gaze naturale, denumite în continuare *condiții*.

Art. 5. — (1) În sensul prezentelor condiții, se utilizează următorii termeni și abrevieri:

1. *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

2. *GNC* — gaz natural comprimat;

3. *GNCV* — gaz natural comprimat pentru vehicule;

4. *GNL* — gaz natural lichefiat;

5. *Lege* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

6. *Regulament* — Regulamentul pentru acordarea autorizațiilor de înființare și a licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 34/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenii și abrevierile prevăzute la alin. (1) se completează cu termenii definiți prin Lege.

Art. 6. — Titularul Licenței nu poate deține, simultan, mai mult de o licență pentru activitatea de furnizare de gaze naturale emisă de ANRE.

CAPITOLUL II

Drepturi ale titularului Licenței

Art. 7. — Pe durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței beneficiază de drepturile stabilite prin Lege și legislația incidentă, precum și prin reglementările în vigoare aprobate de ANRE.

Art. 8. — Titularul Licenței are dreptul, în condițiile reglementărilor specifice, să desfășoare activitatea de furnizare de gaze naturale prin operațiuni/tranzacții angro sau cu amănuntul.

Art. 9. — Titularul Licenței are dreptul să factureze și să încaseze:

a) contravaloarea gazelor naturale furnizate în regim reglementat, conform reglementărilor aprobate de ANRE;

b) contravaloarea gazelor naturale furnizate în regim concurențial, în baza contractelor de furnizare încheiate cu clienții finali;

c) contravaloarea gazelor naturale furnizate pe piața concurențială angro de gaze naturale.

Art. 10. — (1) Titularul Licenței are dreptul să solicite titularilor de licențe de operare a sistemelor din sectorul gazelor naturale limitarea și/sau sistarea furnizării gazelor naturale la clienții săi, în condițiile specificate în contractele încheiate, precum și în alte situații prevăzute de legislația în vigoare, cu respectarea reglementărilor aprobate de ANRE.

(2) Titularul Licenței are dreptul ca, în cazul constatării, conform prevederilor legale în vigoare, a unor acțiuni menite să denatureze în orice fel indicațiile echipamentelor de măsurare sau să sustragă gaze naturale prin ocolirea echipamentelor de măsurare, să solicite clientului final constituirea de garanții financiare pentru o perioadă de consum echivalent de maximum un an.

Art. 11. — Titularul Licenței are drept de acces la datele privind consumul de gaze naturale al clienților săi finali, precum și la instalațiile titularilor de licențe de operare a sistemelor din sectorul gazelor naturale, în vederea verificării citirii sistemelor/mijloacelor/echipamentelor de măsurare a gazelor naturale utilizate la decontare.

Art. 12. — Titularul Licenței are dreptul să rezilieze contractul de furnizare de gaze naturale către clienții finali numai în situațiile prevăzute de legislația în vigoare și în reglementările ANRE.

Art. 13. — Pentru realizarea activității de furnizare de gaze naturale către clienții finali, titularul Licenței are dreptul de a încheia contracte cu titularii de licențe de operare a sistemelor din sectorul gazelor naturale, conform contractelor-cadru aprobate de ANRE.

Art. 14. — Deciziile ANRE cu privire la modificarea, suspendarea sau retragerea Licenței, precum și cele cu privire la aplicarea sancțiunilor, generate de încălcarea prevederilor prezentelor condiții sau ale Legii, pot fi atacate de titularul Licenței la instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Obligații ale titularului Licenței

Art. 15. — Pe durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței are toate obligațiile stabilite prin Lege, prin legislația incidentă, precum și prin reglementările în vigoare aprobate de ANRE.

Art. 16. — (1) Pe toată durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței va respecta prevederile:

a) Licenței, împreună cu condițiile asociate acesteia;

b) Legii;

c) reglementărilor emise de ANRE;

d) regulamentelor europene de directă aplicabilitate;

e) standardelor și altor acte normative în vigoare în sectorul gazelor naturale sau impuse de cadrul normativ în vigoare.

(2) La cererea scrisă a ANRE, titularul Licenței participă, în condițiile prevăzute în cerere, la elaborarea sau revizuirea reglementărilor aprobate de ANRE ori a altor acte normative din sectorul gazelor naturale.

Art. 17. — (1) Titularul Licenței are obligația să furnizeze gaze naturale unui client final numai după încheierea unui contract de furnizare, cu excepția situațiilor reglementate în mod distinct de către ANRE, în condițiile Legii.

(2) Titularul Licenței are obligația să modifice, să completeze sau să actualizeze, prin acte adiționale, contractele de furnizare sau anexele acestora în concordanță cu reglementările în vigoare, ori de câte ori se impune modificarea unor elemente din contract sau detalierea/completarea unor clauze contractuale.

Art. 18. — (1) Titularului Licenței îi este interzis să facă propuneri și să încheie contracte care să conțină prevederi ce contravin obligațiilor din Licență sau reglementărilor ANRE.

(2) Titularului Licenței îi este interzis să utilizeze practici comerciale incorecte sau înșelătoare.

Art. 19. — (1) Anterior exercitării dreptului prevăzut la art. 10 față de clienții finali debitori, titularul Licenței este obligat să procedeze în conformitate cu reglementările aprobate de ANRE.

(2) Ulterior exercitării dreptului prevăzut la art. 10, titularul Licenței are obligația de a relua furnizarea gazelor naturale în condițiile specificate în contractele încheiate, precum și în alte situații prevăzute de legislația în vigoare, cu respectarea reglementărilor aprobate de ANRE.

Art. 20. — Facturile emise clienților finali de către titularul Licenței trebuie să respecte prevederile aplicabile, emise de autoritățile competente.

Art. 21. — Titularul Licenței este obligat să transfere instituțiilor în drept, conform actelor normative în vigoare, taxele colectate și impozitele.

Art. 22. — Titularul Licenței are obligația să desfășoare activitatea de furnizare de gaze naturale pe bază de contracte comerciale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 23. — Titularul Licenței va implementa și va menține un sistem prin care poate primi informații din partea oricărei părți interesate privind orice situație sau împrejurare de natură să afecteze siguranța, securitatea și continuitatea alimentării cu gaze naturale și prin care poate comunica titularilor de licențe de operare a sistemelor din sectorul gazelor naturale informațiile primite. Acest sistem va fi implementat inclusiv în cadrul punctelor unice de contact și al punctelor de informare regională/locală.

Art. 24. — Sistemul prevăzut la art. 23 funcționează cu titlu gratuit și asigură prelucrarea rapidă și eficientă a informațiilor primite.

Art. 25. — (1) Titularul Licenței care furnizează gaze naturale clienților casnici are obligația să constituie și să mențină funcționale, în condițiile Legii, puncte unice de contact care coordonează punctele de informare regională/locală, distanța prevăzută de Lege pentru acestea fiind calculată utilizând traseul cel mai scurt pe calea rețelei/infrastructurii publice de transport rutier sau feroviar.

(2) Titularul Licenței are obligația să furnizeze la cererea ANRE lista punctelor unice de contact și a punctelor de informare regională/locală, în termenul stabilit de ANRE.

(3) Punctele unice de contact, precum și punctele de informare regională/locală oferă clienților informații în mod gratuit și nediscriminatoriu.

Art. 26. — În cazul desfășurării activității de furnizare pe piața reglementată, titularul Licenței achiziționează lucrări, produse sau servicii de la alți operatori economici, inclusiv de la operatori economici afiliați, numai pe bază de contract, care se încheie prin proceduri concurențiale, transparente și nediscriminatorii, cu obligația de a respecta legislația aplicabilă în materia achizițiilor.

Art. 27. — Titularul Licenței, inclusiv prin structurile teritoriale, are obligația să furnizeze orice informații, înregistrări și documente solicitate de reprezentanții ANRE, în condițiile Legii.

Art. 28. — Titularul Licenței are obligația de implementa și de a menține, în conformitate cu reglementările în vigoare și contractele încheiate, un sistem de comunicare/notificare cu clienții, cu titularii de licențe de operare a sistemelor din sectorul gazelor naturale, de administrare a pieței de gaze naturale și cu ANRE.

Art. 29. — Titularul Licenței are obligația să notifice ANRE cu privire la intenția de modificare a obiectului de activitate al unei societăți la care deține acțiuni sau părți sociale și care urmează să desfășoare activități în sectorul gazelor naturale, în termen de 15 zile de la adoptarea unei asemenea decizii.

Art. 30. — (1) Titularul Licenței va face publică, în termen de 15 zile, orice schimbare de adresă sau număr de telefon al serviciului prin care se asigură sistemul de comunicare cu clienții instituit conform art. 23 și 28.

(2) Titularul Licenței face publice schimbările prevăzute la alin. (1) cel puțin prin intermediul paginii proprii de internet, prin afișare în locuri cu acces public de la sediile prin care realizează activitatea de furnizare de gaze naturale, inclusiv de la sediile punctelor unice de contact și ale punctelor de informare regională/locală, precum și prin intermediul facturilor transmise clienților.

Art. 31. — Titularul Licenței are obligația să notifice ANRE în termen de 15 zile de la adoptarea unei decizii de:

a) schimbare/constituire/desființare a sediului/sediilor principale sau secundare, punctelor unice de contact, punctelor de informare regională/locală;

b) schimbare a structurii acționariatului sau a capitalului social;

c) schimbare a formei juridice;

d) schimbare a datelor de contact.

e) fuziune/divizare.

Art. 32. — Titularul Licenței are obligația de a notifica ANRE, în termen de 15 zile de la adoptarea deciziei, despre intenția de înființare a unui nou operator economic sau a unei noi filiale, având ca obiect desfășurarea de activități în sectorul gazelor naturale, dacă:

a) aceasta aparține în totalitate titularului Licenței;

b) titularul Licenței deține acțiuni sau părți sociale ale acesteia;

c) aceasta aparține parțial sau în totalitate unui operator economic afiliat/integrat titularului Licenței.

Art. 33. — Titularului Licenței îi este interzis să se angajeze în practici anticoncurențiale pe piața de gaze naturale și să împiedice sau să încerce să împiedice, în mod ilicit, alți titulari de licențe sau potențiali competitori să se angajeze în activitatea de furnizare de gaze naturale, cu respectarea prevederilor legale referitoare la concurență.

Art. 34. — Titularului Licenței îi este interzisă subvenția încrucișată între activitățile reglementate, precum și între activitățile reglementate și cele nereglementate.

Art. 35. — Transferul activității ce face obiectul Licenței, precum și al unor drepturi sau obligații prevăzute în prezentele condiții, în întregime sau în parte, către un alt operator economic se poate face numai cu avizul prealabil al ANRE.

Art. 36. — (1) Titularul Licenței notifică ANRE, cu 60 de zile înainte, intenția de a efectua operațiuni (inclusiv fuziuni sau divizări) în urma cărora:

a) activele corporale destinate activităților autorizate prin Licență se vor transmite sau vor aparține altei/altor persoane;

b) valoarea resurselor financiare ale solicitantului se reduce, într-o tranșă sau pe ansamblu, cu cel puțin 35% față de data emiterii Licenței. Prin sintagma *resurse financiare* se înțelege capitaluri proprii, disponibilități din linii de credit sau contracte de împrumut bancare, contracte de împrumuturi de la acționari/asociați sau orice altă formă care poate include, fără limitare, o scrisoare de confort angajantă emisă de o societate comercială din același grup de firme sau întreprinderi asociate/întreprinderi afiliate ale titularului de Licență sau acorduri petroliere încheiate cu statul român.

(2) Efectuarea operațiunilor menționate la alin. (1) va conduce, după caz, la modificarea, retragerea sau transferul Licenței. ANRE va comunica titularului Licenței modalitatea prin care va fi soluționată situația creată ca urmare a punerii în aplicare a intenției notificate de titularul Licenței.

CAPITOLUL IV

Constituirea și menținerea resurselor financiare

Art. 37. — (1) Titularul Licenței este obligat să mențină resursele financiare necesare participării la piața centralizată de gaze naturale și asigurării continuității în desfășurarea activității de furnizare de gaze naturale la clienții finali.

(2) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) se constituie în conformitate cu reglementările în vigoare aplicabile participanților la piața de gaze naturale.

(3) Indiferent de forma în care s-au constituit resursele financiare, valoarea acestora nu va putea fi, în niciun moment, mai mică decât suma fondurilor necesare pentru executarea pe timp de 60 de zile a contractelor aflate în derulare.

(4) ANRE poate să solicite titularului Licenței, în orice moment, pe durata de valabilitate a Licenței, documente care să dovedească constituirea și menținerea resurselor financiare prevăzute la alin. (1).

(5) ANRE poate să solicite motivat titularului Licenței revizuirea formei și valorii resurselor financiare, dacă se modifică condițiile avute în vedere la emiterea Licenței.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 38. — Neîndeplinirea și/sau îndeplinirea necorespunzătoare a prezentelor condiții se sancționează potrivit Legii.

CAPITOLUL VI

Suspendarea/Retragerea Licenței

Art. 39. — (1) ANRE poate suspenda/retrage Licența în cazurile prevăzute la art. 26 și 27 din Regulament, procedând conform prevederilor acestuia.

(2) ANRE comunică titularului Licenței suspendarea/retragerea Licenței, motivele de suspendare/retragere, precum și condițiile pe care titularul Licenței trebuie să le îndeplinească pentru încetarea suspendării.

(3) ANRE poate dispune încetarea suspendării Licenței după ce titularul Licenței face dovada îndeplinirii condițiilor de încetare a suspendării.

(4) ANRE poate notifica în scris titularului Licenței, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte, data la care intenționează să emită o decizie cu privire la suspendarea/retragerea Licenței, precum și motivul care determină această măsură.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea unei comunicări privind suspendarea/retragerea Licenței, titularul Licenței poate transmite autorității competente o explicație referitoare la condițiile invocate de aceasta privind suspendarea/retragerea Licenței, precum și orice dovezi pe care le consideră adecvate pentru a temporiza/stopa, după caz, emiterea deciziei de suspendare/retragere a Licenței.

(6) Notificarea prevăzută la alin. (4) nu este necesară dacă suspendarea/retragerea Licenței se face ca urmare a solicitării titularului Licenței sau în cazul falimentului acestuia.

CAPITOLUL VII

Modificarea Licenței

Art. 40. — (1) Ca urmare a unei cereri scrise a titularului Licenței sau din proprie inițiativă, ANRE poate modifica Licența procedând conform prevederilor Regulamentului.

(2) În cazul unor modificări ale statutului titularului Licenței, determinate de fuziunea, divizarea, transformarea sau schimbarea denumirii, ANRE examinează cererea de modificare și documentația anexată acesteia și dispune, dacă solicitarea este întemeiată, după caz:

- a) modificarea Licenței;
- b) acordarea unei licențe noi.

Art. 41. — Modificările Licenței inițiate de ANRE ca urmare a modificării condițiilor existente la data acordării acesteia (legislația primară și secundară și hotărâri judecătorești) sau ca urmare a unor evenimente care afectează substanțial piața

gazelor naturale vor fi notificate titularului Licenței conform prevederilor Regulamentului.

CAPITOLUL VIII

Căi de comunicare

Art. 42. — (1) Orice comunicare sau altă informație solicitată a cărei transmitere este permisă în prezentele condiții se va realiza în scris, în limba română, putând fi transmisă prin fax sau e-mail, cu condiția ca, în cazurile prevăzute în reglementările în vigoare sau în solicitările transmise de ANRE, originalul să se depună direct sau prin servicii poștale la sediul ANRE.

(2) Titularul Licenței poate solicita ANRE utilizarea pentru comunicare a unei adrese de corespondență diferite de cea a sediului social, dacă aceasta este înregistrată ca punct de lucru al societății.

CAPITOLUL IX

Tarife și contribuții

Art. 43. — (1) Pe toată durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței va plăti contribuțiile și tarifele stabilite prin ordin al președintelui ANRE. Neplata acestora până la termenele stabilite prin reglementările în vigoare poate atrage suspendarea Licenței.

(2) În cazul în care titularul Licenței nu plătește sumele datorate conform alin. (1) în termen de un an de la data emiterii facturii, ANRE poate retrage Licența de furnizare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 091998